

ערב ביקורו של הקנצלר הגרמני, הלמוט קול, בסוף חרף דש ינואר השנה, התקבל מידע מודיעיני, שקבוצת ישראלים זוממת להתנקש בחייו.

המידע גרם להתרגשות רבה, והוא טופל בדרגים הבכירים ביותר.

הקבוצה שבה מדובר היא קבוצת בל נשכח. חבריה, שמיספרם המדויק אינו ידוע, הם אלמונים, שמעולם לא הצהירו על חברותם באירגון.

בעבר זכתה קבוצה זו ליחס חם בלישכת ראש-הממשלה. משרדיו של מנחם בגין אף שימשו לא אחת מטה שבו אורגנו פעולות שונות שלה.

כשהגיע המידע המודיעיני לידעתו של יצחק שמיר, הוא החליט לפעול. כמו שמודיע לחומרת הסכנה בקיומן של קבוצות כאלה, הוא הוציא מייד הוראות חרימשמעות.

התוצאה: האירגון חוסל וחבריו נפוצו לכל עבר. ביקור הקנצלר הגרמני עבר בשלום, וכך נמנע אסון כבר ומשבר עמוק ביותר ביחסים בין ישראל והעולם המערבי בכלל וגרמניה בפרט.

פרטים אלה אינם לקוחים מתסריט פוליטי-דמיוני. הם אכן התרחשו. עתה הם נחשפים לראשונה במלואם בלעדי דית. מעל דפי "העולם הזה".

מטה מחתרתי בלישכת בגין

אדם אחד הנוהג לשייך את עצמו אלצמרת האירגון הוא הצייר אנדריי קלצ'ינסקי, חבר מרכז חרות ויריד אישי של כמה משרי המפלגה.

קלצ'ינסקי הוא דמות יוצאת-דופן בפוליטיקה הישראלית. מעטים יודעים שבתחילת שנות ה-70 הוא היה אוהד של אירגונים שמאלניים קיצוניים. אחר-כך שינה אט-אט את עמדותיו, ועתה הוא נמנה עם תומכיו של השר ללא תיק אריאל שרון בהתמודדות הצפויה בחרות.

קלצ'ינסקי בן ה-47 נולד בפולני נוצרי.

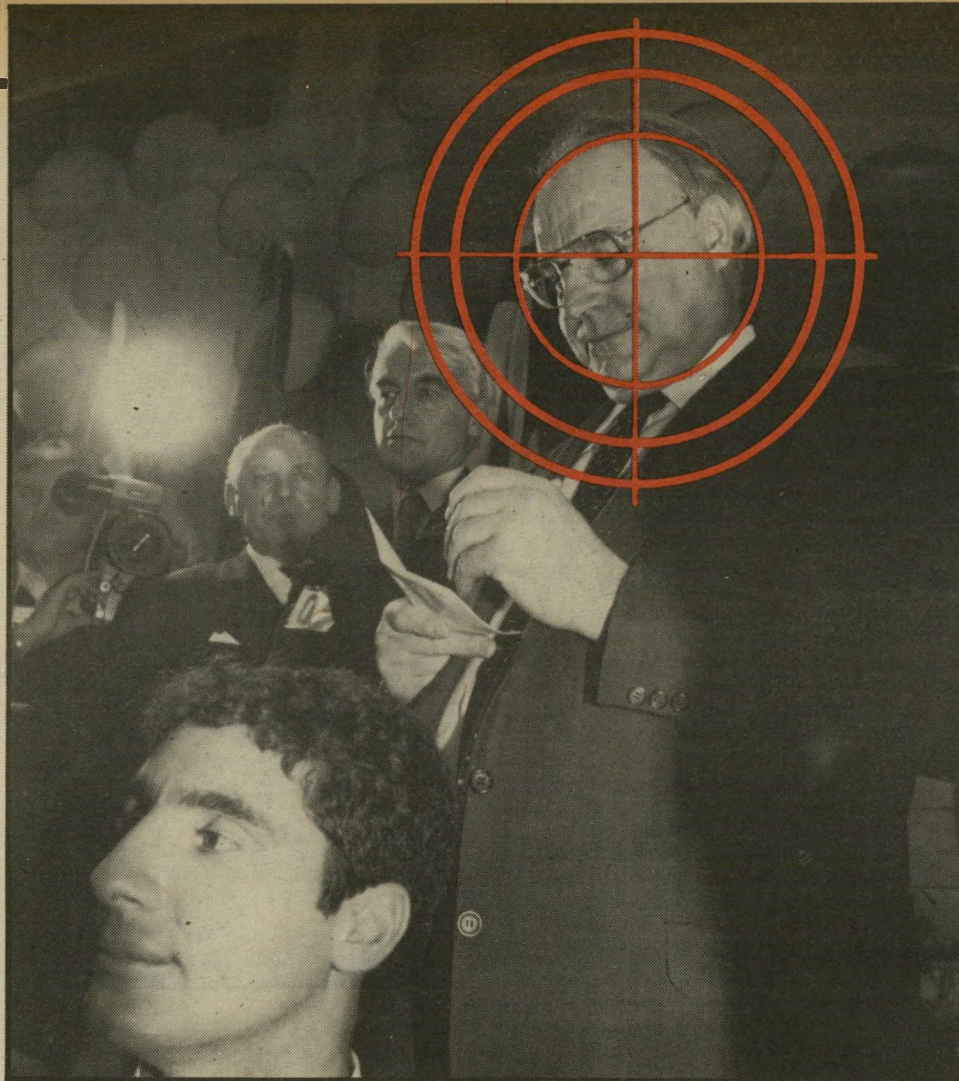
מאורעות מלחמת-העולם השנייה השאירו עליו את רישומם הכבד. למישפחתו היה יחס מיוחד לעם היהודי, ולכן הגיעו הוריו וילדיהם לארץ, בשנת 1958. זמן קצר אחר-כך התגייס הצעיר והפך יהודי.

הטראומה של השואה בפולין היא המניעה אותו בכל פעילות. המאבק כנאצים שעודם חיים ובעוריהם הפך למאבק-חייו. אחר-כך תרזיב קלצ'ינסקי את המאבק בכל דבר הקשור לגרמניה: מהחרמת אבירים חשמליים ומכוניות ועד למניעת השמעה של יצירות ריכרד ואגנר בהיכל התרבות בתל-אביב.

האיש מתגורר בדירה שכורה ברחוב הקליר בתל-אביב. הוא חי בנפרד מאשתו השלישית, והוא אב לשתי בנות. הבכורה היא סמדר ("סמרי"), דוגמנית-צילום מצליחה ותוכמת שלום עכשיו. שלא התביישה לומר לאביה מה היא חושבת עליו כשיאה של מלחמת-הלבנון. הבת השנייה היא שרון, הקרויה על שמו של שר הביטחון המודר. היא עדיין תלמידת-תיכון.

הצייר מעולם לא עבר בעבודה סדירה. זמן רב הוא חי ממכירת ציוריו. עליית הליכוד לשלטון שיפרה את מצבו הכלכלי לתקופת-מה. הוא עבר עם שרון, ואחר-כך סודר לו ג'וב כמנהל מקרקעי-ישראל, בעזרתו של סגן שר-החקלאות מיכאל דקל. שהיה ידידו. ידידים אחרים של קלצ'ינסקי בחרות הם ח"כ רוני מילוא, סגן-השר דב שילנסקי ומנכ"ל משרד ראשי-הממשלה, מתי שמואלביץ.

אך צייר נשאר צייר. הוא מיעט להופיע במקום עבודתו, ובסופו של

הקנצלר הלמוט קול עמד באולם גני התערוכה בתל-אביב וחתם אוטוגראפים. לפניו עמד איש-ביטחון ישראלי. ברגע הזה עמדו המתנקשים להרים את ה"עוזי"

התנקשות בחי" הקאנצלר

קלצ'ינסקי עם בגין (וידידים) יחסו הסודי של בגין

דבר, אחרי דין ודברים, עוב בטריקת דלת את מישרייהמינהל ואת מחנהו של דקל.

קלצ'ינסקי הוא מארח למופת. הוא חובב וורקה ואוכל טוב. הוא איש שיחה נעים ומרתק, מרבה בקריאת ספרים בפולנית ובקשירת קשרים עם הגולה הפולנית האנטי-קומוניסטית באירופה. למרות דיעותיו הימניות הקיי צוניות, יש לו חברים בעלי השקפת עולם הפוכה. הוא מכיר היטב את רויחתיקשורת, ומצליח להשיג סיקור עיתונאי לכל פעולה שלו.

אירגון בל נשכח, שקלצ'ינסקי הורה בעבר בקשריו איתו, עסק במילחמה עד חורמה בגרמנים. אם בצעירותו היה קלצ'ינסקי זאב בודד במאבק, הרי שאישיותו ויכולת ההשפעה שלו על אנשים חלשי-אופי הצליחה לקרב אליו גם מי שמישפחו תיהם לא סבלו מאימי הנאצים.

לא ידוע בדיוק מתי נוסד בל נשכח. הוא קרם עור וגידים, וגם פעל פה ושם, באופן מיקרי, במשך שנות ה-70. שעתו הגדולה באה לו בבחירות המהפך בשנת 1977.

עם נצחון הליכוד נכנס למישרד ראשי-הממשלה ארם שחסידי כינוהו "יהודי בעל לב חם".

תהיה משמעותו של מושג זה אשר תהיה, לישבת ראשי-הממשלה הפכה אכסניה נוחה לפעולות שונות, סודיות וקטני נות, של האירגון. אנשים שהיו מקורבים לראשי-הממשלה נתינו לקלצ'ינסקי יד חופשית, עזרה מוראלית, ויש האומרים שגם יותר מזה.

יחסו הבסיסי של בגין לגרמנים לא היה טור. התנגדותו התקיפה להסכם השילומים היא אחד הפרקים החשובים בביוגרפיה הפוליטית שלו.

נורת אזהרה קטנה

ב ראיון חושפני למוסף הארץ, ב-15 ביולי 1983, תיאר קלצ'ינסקי באריכות 14 פעולות שנעשו על-ידי אירגון בל נשכח, שלדבריו חברים בו "כל עם ישראל". על חלקו בפעולות מיעט קלצ'ינסקי לדבר.

הפעולות כללו חריזות לאי חוקיות לשגרירות גרמניה בארץ, שריפת מבונות שיוציאו בגרמניה, הנחת מיטעני חבלה ליד השגרירות הגרמנית ומישרד "לופטהאנזה" בארץ, הפגנות, השלכת בקבוקי-מולו טוב, השתלטות על מכון גתה — מרכז התרבות הגרמני — ותפיסת בת-ערובה.

על מעשה אחרון זה הועמד קלצ'ינסקי ושניים אחרים, שלקחו חלק בפעולה, למישפט. היה זה בסוף שנת 1978 וצמרת חרות באה להעיד לטובת קלצ'ינסקי בבית-המשפט. מלבד כל אלה, הוסיף הצייר עוד מישפט רבי-משמעות: "חזין מההי עור פעולות באי לה... בארץ ובחז"ל שאני לא מדבר עליהן, כי לא הואשמת. נקרא להן בקיצור — כל מיני פעולות מזוינות."

בל נשכח שיתף פעולה עם אירגונים דומים לו בעולם. היו לו, למשל, קשרים הדוקים עם חליגה להגנה-יהודית בארצות-הברית. בעבר עזר קלצ'ינסקי לרב מאיר כהנא, כשהו עשה את צעדיו הראשונים בארץ.

בקיץ 1983 קרה לקלצ'ינסקי דבר שלא-ייתאמן: שגרירות גרמניה פנתה אליו והציעה לו נסיעת-חינם לגרמניה, כדי לראות מקרוב שישי גרמניה אחרת. קלצ'ינסקי התפתה, נסע, בילה על חשבון הגרמנים וחזר מלא חוויות.

האם שינה ביקור זה את השקפתו על הגרמנים? האם החליט שאירגון בל נשכח הוא נחלת העבר ויש לעשות לפירוקו?

אין על כך תשובה חרימשמעות. אך מה שקרה עתה לאירגון קשור בשתי התפתחויות אחרות. ראשית, כל זמן שהאירגון פעל על